

**МОЛОДАЙ
КОМУНАР**

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання V
№ 9 (360).

П'ятниця, 20 січня 1961 р.

Ціна 2 коп.

**П Л Е Н У М
Центрального Комітету КПРС**

18 січня 1961 року Пленум Центрального Комітету КПРС закінчив розгляд другого питання порядку денного — про виконання державного плану і соціалістичних зобов'язань по виробництву та продажу державі продуктів землеробства і тваринництва в 1960 році і про заходи по дальшому розвитку сільського господарства і прийняв відповідну постанову.

Постанова Пленуму ЦК КПРС була одностайно схвалена всіма товаришами, які брали участь в його роботі. Пленум ЦК КПРС заслухав доповідь

Секретаря ЦК КПРС тов. М. А. Сулова про підсумки Народи представників комуністичних і робітничих партій. Пленум ЦК КПРС прийняв постанову в цьому питанні.

Постанови Пленуму ЦК КПРС будуть опубліковані в пресі.

Пленум ЦК КПРС обрав кандидатами в члени Президії Центрального Комітету КПРС тов. Г. І. Воронова (секретаря Оренбурзького обкому КПРС) і тов. В. В. Гришина (голова ВЦРПС).

На цьому Пленум ЦК КПРС закінчив свою роботу.

МОСКВА, 17. (ТАРС). На Пленумі Центрального Комітету КПРС триває обговорення доповідей в другому питанні порядку денного.

Виступаючи вчора в дебатах, перший секретар Горьковського обкому КПРС Л. М. Ефремов повідомив, що за перші два роки семирічки в колгоспах і радгоспах області більш як у півтора раза зросло виробництво м'яса і на 22 проценти — виробництво молока. Проте, на думку промовця, рівень виробництва продуктів тваринництва в Горьковській області лишається ще низьким. З метою збільшення поголів'я корів на фермах колгоспів та радгоспів відібрано і поставлено на вирощування 158 тисяч теленят. Вживаються заходи до ліквідації падежу худоби, зменшення яловості маточного поголів'я, поліпшення організації відгодівлі.

У Горьковській області мали місце факти оксамілювання, приписок. Горьковська партійна організація, заявив промовець, вживе всіх заходів до того, щоб до кінця вижити ці ганебні явища і не допускати їх у майбутньому.

Від імені тваринників високогірного Тянь-Шаню велике колгоспне спасібі передав Центральному Комітету КПРС, М. С. Хрущову з трибуни Пленуму Т. Аї Акунов — голова колгоспу «Прикордонник», розташованого на висоті близько чотирьох тисяч метрів.

Тов. Акунов навів дані, які свідчать про успішне виконання трудівниками сільгоспартії поставок тваринницьких та інших продуктів державі. Він говорив про те, як зріс добробут жителів. Колгоспники живуть у добрих, упорядкованих будинках, освітлених електрикою. Тільки за останні два роки споруджено близько 200 таких будинків.

Голова гірського колгоспу висловив думки про спеціалізацію сільського господарства на Тянь-Шані, де природно-кліматичні умови, неосяжні природні пасовища дають можливість вирощувати великі отари тонкорунних овець і багато великої рогатої худоби, а від невидбавливих яків — одержувати, крім м'яса, і жирне добре молоко.

Голова Свердловського облвиконкому К. К. Ніколаєв у своєму виступі відзначив, що Свердловська область є типово промисловою, але трудівники сільського господарства, використовуючи наявні можливості, вносять свій вклад у загальну боротьбу за збільшення виробництва сільськогосподарських продуктів. У минулому році область досягла рівня заготівель м'яса, передбаченого контрольними цифрами семирічки на 1964 рік, а по заготівлях яєць — рівня 1962 року.

Промовець підкреслив, що увага обласної партійної організації зосереджена на виконанні вказівок М. С. Хрущова про те, що Свердловська область повинна краще використовувати наявні можливості для забезпечення населення тваринницькими продуктами власного виробництва. Але, зауважує він, зроблено далеко не все. Для збільшення виробництва м'яса значно розширяється поголів'я свиней, широкого розвитку набирає птахівництво.

Голова облвиконкому поставив на Пленумі ряд питань, у розв'язанні яких потрібна допомога з боку Ради Міністрів СРСР і ЦК КПРС. Йдеться, зокрема, про збільшення на Уралі виробництва мінеральних добрив.

На трибуні — голова колгоспу імені Габдулли Тукая Татарської АРСР Г. Н. Гаріфуллін. Говорячи про значне збільшення виробництва і заготівель сільськогосподарських продуктів у колгоспі, промовець повідомляє, що колгосп виконає семирічний план по рівню виробництва м'яса і молока вже в цьому році. Третій рік семирічки вирішено зробити ще врожайнішим. Колгоспники вирішили боротися за 120 пудів зерна з гектара.

Розвиткові однієї з найкращих вітчиз-

няних порід тонкорунних овець — грозненської породи — присвятив свій виступ старший чабан Д. А. Махсутов з племенного вівчарського радгоспу «Червлені Буруни» Дагестанської АРСР. Він повідомив, що в радгоспі за високі показники в роботі уже п'ять чабанських бригад завоювали звання комуністичних. Тов. Махсутов закликав усіх вівцеводів країни включитися в боротьбу за виробництво дешевої вовни, щоб тим самим прискорити задоволення зростаючих потреб народу в добротному шерстяному одязі.

На завданнях дальшого піднесення культури землеробства, впровадження у виробництво досягнень науки і передового досвіду спинився в своїй промові перший секретар Ленінградського обкому КПРС І. В. Спиридонов. Ми, по суті, сказав тов. Спиридонов, розв'язали проблему забезпечення Ленінграда овочами. Тепер поставили завдання в найближчі 3—4 роки досягти такого рівня виробництва молока, при якому потреби населення Ленінграда в ньому повністю задовольнялися б за рахунок внутріобласного виробництва.

МОСКВА, 17. (ТАРС). На Пленумі Центрального Комітету КПРС при обговоренні другого питання порядку денного виступив перший секретар Ростовського обкому КПРС О. В. Басов. Для області, каже він, минулий рік у зв'язку з погодними умовами склався дуже несприятливо. Але все ж, у середньому, врожай зернових по області становив майже по 14 центнерів з гектара.

Державі здано близько 103 мільйонів пудів хліба. Серйозні хиби є в тваринництві. Колгоспи і радгоспи лишилися у великому боргу перед державою по заготівлі тваринницьких продуктів. Промовець відзначив, що в 1961 році передбачається заготовити м'яса 235 тисяч тонн, молока — 625 тисяч тонн, яєць — 325 мільйонів штук, вовни — 17 тисяч тонн. Збільшення виробництва і заготівель зерна в колгоспах та радгоспах намічається забезпечити, головним чином, за рахунок підвищення врожайності всіх культур і особливо кукурудзи, розорювання нових земель і поліпшення структури посівних площ.

Наша партія і Радянський уряд, сказав тракторист колгоспу «Черемога» Могилівської області Г. Ф. Жудро, завжди уважно прислуховуються до голосу простих людей. Тому я й вирішив розповісти учасникам Пленуму про свою роботу і про ті труднощі, з якими доводилося іноді зустрічатися.

Механізатор повідомив про те, з яким недовір'ям зустріли в колгоспі кукурудзу, як деякі бригадири виділяли під неї найгірші землі і то невеликими ділянками.

Кукурудза саме і виявилась тією культурою, яка нам, як кажуть, допомога вийти в «люди», — заявив тов. Жудро. У минулому році його ланка збрала з кожного гектара по 1.165 центнерів зеленої маси з качанами. Кукурудза допомогла колгоспові подолати відставання в розвитку тваринництва. За останні два роки поголів'я худоби збільшилось майже втричі.

В дебатах виступив перший секретар Дніпропетровського обкому партії А. І. Гайовий. Вказавши на деякі позитивні результати, досягнуті в сільському господарстві області, він сказав, що до першого квітня намічається одержати 800—850 тисяч порослят. Провадиться підготовка до того, щоб у цьому році відгодувати 1—1,2 мільйона свиней. На думку промовця, область може при дальшому значному зростанні поголів'я худоби уже в 1961 році виробити м'яса по 72—75 центнерів і молока по 330—340 центнерів на сто гектарів земельних угідь. Щоб виробляти в потрібній кількості продукти тваринництва, сказав да-лі тов. Гайовий, необхідно в 1961 році одержати 180—200 мільйонів пудів зер-

на. Тепер у ланках і бригадах, в колгоспах і радгоспах розгортається боротьба за високий урожай. Під кукурудзу відводяться найкращі землі, завершується комплектування механізованих ланок. Господарства повністю забезпечені гібридним насінням кукурудзи. В області також розширюються посіви на корм таких культур, як цукрові буряки і горох.

Докладно спинився на питаннях мобілізації резервів у сільському господарстві і зниження собівартості продукції бригадир тракторної бригади колгоспу імені Кірова Воронежської області М. Ф. Мануковський. Ділячись досвідом своєї бригади, промовець каже, що вона зуміла механізувати майже всі процеси вирощування колосових і просалних культур, що дало змогу значно знизити затрати праці на виробництво одиниці продукції. Собівартість одного центнера зерна в минулому році по бригаді становила в нових цінах 1 карбованець 69 копійок, центнера силосної маси кукурудзи — 14 копійок. Проте деякі роботи на вирощуванні колосових і просалних культур бригада досі не може механізувати. У зв'язку з цим тов. Мануковський підкреслив, що конструктори повинні створити такі машини, які б відповідали назрілим вимогам.

Тракторна бригада М. Ф. Мануковського змагається з бригадою, якою керує О. В. Гіталов. Бригади підтримують між собою тісний зв'язок, обмінюються досвідом, тов. Мануковський повідомив, що його бригада збирається одержати врожай зерна кукурудзи по 40—50 центнерів з гектара.

Тепло зустріли учасники Пленуму появу на трибуні знатного кукурудзвода двічі Героя Соціалістичної Праці

Є. В. Блажевського, ланкового колгоспу імені Горького Одеської області. Моя ланка, сказав він, вирощує всі культури, але головне її завдання — виробництво кукурудзи. І ми вирощуємо вже 13 років. У середньому з гектара збираємо по 75 центнерів зерна.

Тов. Блажевський розповів про те, як його ланка добилась таких високих результатів. У минулому році весна була обманлива: спочатку було тепло, потім настали холоди і сходи загинули. Довелося пересівати ділянку. Незважаючи на це, ланка одержала по 72 центнери зерна з гектара.

Тов. Блажевський вивів новий, ранній сорт «біло-зубовидний». Цей сорт достигає за 100—105 днів і колгосп у середині серпня збирає зерна по 50—55 центнерів з гектара. Якщо озими скошувати на початку літа на підкормку, зауважив тов. Блажевський, то слідом за цим можна сіяти «біло-зубовидну» і наприкінці вересня збирати стигле зерно.

На трибуні — голова колгоспу «Ленінское знамя» Орловської області С. М. Фак. У цій артілі на великих площах вирощуються коноплі, цукрові буряки, картопля. Широкого розвитку на-брало громадське тваринництво.

Відзначивши зростання матеріального добробуту колгоспників, тов. Фак доповів про перспективи розвитку артілі. Ії грошові прибутки намічено довести в нинішньому році до одного мільйона карбованців у нових грошах.

17 січня головуєчий повідомив, що в дебатах у обговорюваному питанні виступили 43 чоловіка. Було прийнято рішення про припинення дебатов.

Пленум ЦК КПРС продовжує свою роботу.

**В АВАНГАРДІ
ЗМАГАННЯ-МОЛОДЬ**

НА ЗВІСТКУ про скликання чергового XXII з'їзду КПРС колектив заводу «Більшовик» відповів прийняттям підвищених соціалістичних зобов'язань. Загальні збори робітників прийняли таке рішення: до 17 жовтня, дня відкриття з'їзду, виконати план 10 місяців, а річний план — до 14 грудня. Понадпланової продукції буде випущено на 42 тисячі карбованців. В тому числі із заготовлених матеріалів виробимо 5 тисяч м'ясорубок, 300 соковидальювачів. Протягом першого кварталу завод освоїть новий вид продукції — серійний випуск сифонів.

Велика роль у третьому році семирічки відводиться впровадженню на підприємстві механізації. Буде найближчим часом механізована подача шихти у вагранки, освоєно стержневі машини, проведено реконструкцію в ливарному цеху.

Отже, завдання колектив заводу поставив перед собою велике. І щоб успішно виконати його, робітники під час роботи Пленуму ЦК КПРС стали на трудову вахту, яку нестимуть до дня відкриття XXII з'їзду Комуністичної партії.

Заводський комсомол у цій почесній вахті зайняв чільне місце. Комсомольсько-молодіжна бригада ли-

варного цеху, яку очолює Зинаїда Філіпова, першою по заводу підхопила новий рух «7 за 6» і звернулася до всіх комсомольців заводу із закликом так повести роботу, щоб до жовтня без напруження виконувати за шість годин семиденний завдання. Відгукнулись на це й інші молодіжні бригади — Лідії Таргоніної (цех точного литва), Дмитра Струля (механічний цех), Леоніда Письменного (обрубний цех).

І ще одну хорошу справу взяли зробити на честь з'їзду комсомольці заводу: забезпечити механізацію тваринницьких ферм у підшефному колгоспі «Красное знамя», а також підготувати з числа сільської молоді токарів і слюсарів — колгоспників спеціалістів.

Д. РОЗЕНБЕРГ,
секретар партійної організації заводу «Більшовик».
м. Кіровоград.

До дня відкриття XXII з'їзду КПРС колектив заводу „Червона зірка“ зобов'язався:

1. Виконати річний план по підготовці виробництва, випуску семи марок нових машин і трьох пристосувань.
2. Пустити в експлуатацію заплановані на рік всі ділянки механоскладального цеху № 4 з обліком вводу нових виробничих площ та здійснення відповідних перепланувань.
3. Впровадити у виробництво групові налашки на токарних автоматах.
4. Модернізувати 35 одиниць металорізального устаткування.
5. Виконати десятимісячний план по раціоналізації і одержати умовно-річну економію в сумі 550 тисяч карбованців.

ПІД ПРАПОР

КОМСОМОЛІ. Оля Ковалецько, як і кожен з нас, ще в дитинстві захоплювалась його подвигами.

І ось Оля виростає, змушлена, стала робітницею Кіровоградської швейної фаб-

Ленінського

рики. Дівчина старанно працює. Не пам'ятають подруги, щоб Оля зміни завдання не виконала. Та й не кожному поспіти за нею в громадсько-корисній роботі. Товариші дають їй рекомендацію. Вона вступає у Комуністичну спілку молоді.

Гордиться, друже, твоя сім'я поповнилася! Лише в минулому році до лав ВЛКСМ прийнято в області 14.784 юнаків і дівчат. Тепер обласна комсомольська організація нараховує в своїх рядах більше 82 тисяч чоловік.

Особливо помітно зросли Кіровоградська міська, Хмельська, Онуфріївська і Ново-Георгіївська районні організації.

Практика показує, що систематично ростуть ті первинні організації, де юнаки і дівчата живуть цікавим, повнокровним життям.

Останнім часом в багатьох організаціях поліпшилась робота з юнаками і дівчатами, які ще не вступили до комсомолу. Їм доручається організація важливих, цікавих справ. А довір'я колективу — велика виховна сила. Та й сам прийом проводиться в більш урочистій обстановці. Часто це робиться на відкритих комсомольських зборах, де присутні почесні гості — старі комуністи, передовики і новатори виробництва, керівники підприємств і установ. Кіровоградський міський комсомолу почав практикувати вручення комсомольських квитків біля пам'ятника В. І. Леніна. Разом з комсомольським квитком повоприйнятій одержує перше комсомольське доручення, зміст якого записується на спеціально виготовленій листівці. І з першого ж свого кроку комсомолец почуває себе організатором, розуміє, що він потрібний колективу.

Особливо добре налагодили роботу по залученню передової молоді до лав ВЛКСМ комсомольські організації колгоспів «Україна», ім. Щорса, Ульяновського району; ім. Калініна, ім. Леніна, Рівнянського ра-

ЛЮБИЛА Ніна на зборах висувати. Бувало, як стане говорити про завдання тваринників (сама ж вона доярка) та про недоліки різні, — заслухатися можна.

— Он який у нас групкомсорг, обрали її у комітет колгоспного комсомолу, — пишалася молодь ферми.

А згодом трапилося ось що. Вийшла дівчина заміль. Що й говорити, хороша це, радісна подія в житті людини. Відгуляли бучне весілля, побажали подружжю радості, щастя. Правління да-

ло Ніні відпустку місячну, щоб справи різні влаштувала.

З негерпінням чекали доярки, коли знову на ферму прийде їхня подруга. Та так і не дочекалася. Минув місяць — другий, а Ніна Гаузенко на роботу не з'явилася. Довелось іншим передавати її групу корів. Не через одні руки перейшла худоба, аж поки не потра-

йону; ім. XX з'їзду КПРС, Вільшанського району; «Зоря комунізму», Долишського району та багато інших.

Та не скрізь так. Вкрай незадовільно зростає за рахунок колгоспної молоді Олександрійська районна комсомольська організація (секретар РК ЛКСМУ тов. Комісарова). Первинні організації колгоспів ім. Кар-

КОМСОМОЛУ

ла Маркса, ім. Фрунзе, «Заповіт Леніна», «Комунар», «Прапор комунізму» в минулому році прийняли в комсомол по 2—3 чоловіки. Це сталося тому, що комітети комсомолу в своїй повсякденній роботі упускають головне — індивідуальну роботу з молоддю, нерідко за масовими заходами не бачать окремих юнаків і дівчат.

Не краще становище з ростом рядів ВЛКСМ і в Бобринецькому, Голованівському, Ульяновському, Ново-Українському, Ново-Архангельському, Устимівському районах (секретарі тт. Галаган, Постоїко, Лукашевський, Литвин, Будник, Жиленко). Тільки завдяки безтурботності секретарів райкомів ЛКСМУ, бюро можна пояснити той факт, що ці районні комсомольські організації прийняли в комсомол в 1960 році менше молоді, ніж у 1959 році.

Нетерпима тяганина при розгляді заяв юнаків і дівчат про вступ в ряди ВЛКСМ та видачі комсомольських квитків. А це ще подекуди трапляється. Так, Хмельським райкомом ЛКСМУ в грудні 1959 року був прийнятий в комсомол Василь Червінський, якому досі не вручили комсомольський квиток.

Іноколи активісти піклуються тільки про формальну сторону справи: чи знайомився вступаючий з Статутом ВЛКСМ, чи заповнив анкету, чи має рекомендації і т. д., але не готують товариша в комсомол так, як це потрібно.

Комітети комсомолу покликані використати всі можливості, щоб розгорнути широкий ідейний і організаційський наступ по залученню всієї передової молоді під прапор Ленінського комсомолу.

О. ТКАЧЕНКО, секретар Кіровоградського обкому ЛКСМУ.

У цієї чорноокої дівчини життя звичайне — без подвигів. Та шанують її в першому відділку Олександрійського цукрокомбінату за руки роботащи. Неспроста ж кожне з телят, яких доглядає Ліда Лопатюк, щодоби по 900 грамів прибавляє у вазі.

На знімку: Ліда ЛОПАТЮК.

Фото В. КОВПАКА.

пила до Надії Боровик — сумлінної трудівниці.

А поведінкою Ніни зацікавилось правління артілі. Викликали дівчину у контору, поговорили з нею. Побіляла повернутися на ферму, але лише до своїх корів. Зробили й це для Ніни, а Надії Боровик запропонували йти підмінною дояркою.

Звісно, розсердилася вона і взагалі ферму залишила.

А що ж Ніна? Думаєте, стала працювати? Де там! Так її більше й не бачили на фермі. Корови ж цілу добу стояли ненапоєні й ненагодовані. Вимушений був голова колгоспу т. Возник перепрошувати Н. Боровик, щоб узятася доглядати худобу.

Обуренню тваринників немає меж. Адже, наслідуючи приклад свого групкомсорга, самовільно залишили

НІЧОГО гріха тайти, насмішкувати дівчата зустріли тоді його недовірливо. Все кепували з молодого свинаря. А він, шойно після семирічки, брався до роботи так, ніби вже давним-давно усе йому було добре відоме. Зрештою, на фермі-таки звикли до меткого, чорноокого хлопчини. І свинарки часто поміж собою говорили:

— У нас Володя за все береться. Не ділить роботу на чоловічу й жіночу...

А згодом ім'я Володимира Цибульова стали згадувати в числі передовиків району. Радів хлопець. Збувається те, про що мріяв — стане він справжнім тваринником.

...Лихо прийшло неждано-негадано. Тяжка хвороба вимагала негайно залишити роботу. Нічого не вдієш: довелося піти з ферми. Боляче переживав Володя: ну як це він без діла сидітиме? «Не можна в тваринництві — піду в ланку», — вирішив твердо. І ось він уже стоїть перед Наталією Яківною Хобою.

— До мене в ланку? — перепитує жінка. — А сапати буряки будеш? Адже я щось не пам'ятаю, щоб хлопці цим займалися...

Так став він членом колективу буряководів. Піднімався на зорі, на швидку снідав і поспішав до машини в поле їхати. А там уже старався, як міг. І таки довелося жінкам рівнятися на впертого сапальника — завжди попереду йшов.

Не давала спокою думка: як би на ферму повернутися? Вирішив, що як тільки з польовими робота-

Так вирішили

Ті комсомольські збори добре запам'яталися кожному. На них розглядалося важливе питання: про стійлове утримання громадської худоби. Тоді й вирішила молодь взяти цю важливу справу під свій контроль. Слідом за своїм ватажком Галиною Пустовойченко майже всі юнаки і дівчата п'ятої рільничої бригади пішли працювати в тваринництво.

Тепер у колгоспі імені Карла Маркса усім відомі імена Миколи Чуприни, Анатолія Шкурата, Алли Сидоренко, Григорія Науменка. Своєю старанністю в догляді за молодняком уже відзначилися Ніна Вдовина, Володимир Бондаренко, Володимир Богдан, Віктор Прищепка.

Комітет комсомольської організації колгоспу проводить значну роботу по зміцненню кадрів тваринників. У минулому році на фермі було направлено 39 юнаків і дівчат. З їх числа створено спеціальні пости, які слідує, щоб корми використовувались раціонально.

В. БУРЛАЧЕНКО, інструктор Устимівського райкому комсомолу.

ЗМОЛОДУ ЧЕСТЬ ТРУДОВУ БЕРЕЖИ!

ми впораються, попросить знову групу свиней для відгодівлі.

Так і зробив. Дали Володимиру 200 свиней. І напарника виділили — молодого комуніста, тракториста Ероша.

— Один з вас тваринництво знає добре, другий — механізатор чудовий. От ви й будете доповнювати один одного в роботі, — сказали тоді хлопці в правлінні.

Жадібно взявся Володя за діло, застосовував у своїй практиці метод передових тваринників. А коли почув про знатних свинарів Я. Чижана і Л. Лукашев-

ського, як завжди, занепокоївся: а що, як і собі спробувати? Поділився планами із завідувачем фермою В. О. Юзвенком, радився з членами правління.

— Берись, Володю, — відповідали йому. — Допоможемо.

...Тепер юнак приходив на ферму, як справжній господар. Хазяїнує уміло, зі знанням справи. Тому й прибавляють його підопічні по 600—700 грамів за добу.

Хороші це результати, нічого не скажеш. Та такий уже характер у хлопця, що не може він задовольнятися досягнутим.

— Обов'язково відгодую в цьому році 1500 свиней, — обіцяє він. — І вчитимусь, — додає потім.

Як сказав — так і буде. Бо слово у свинаря, кандидата в члени КПРС, міцне. Звання зобов'язує...

А. СЕВЕРНОВСЬКА.

Колгосп імені Леніна, Новопраського району.

МИ ПОВЕРНУЛИСЯ

МИ ТОДІ ще в школі вчилися. Клас був хороший, дружний. Збиралися всі в рідному колгоспі залишитися. Та вийшло так, що Леонтій Лунашевський та ще кілька юнаків відразу своє покликання знайшли.

А от ми за рік переїмали чимало занять. Все з однієї роботи на іншу бігали. І телятницями побували, і за доільний апарат бралися, і на різних працювали. Все собі справу до душі не могли підібрати. Хотілося зробити щось особливе, а що — і самі не знали.

Потім вирішили у місто податися: може саме там наше місце? А оце недавно виступ Леонтія Лунашевського в газеті прочитали. Заставив він нас серйозно замислитися над своїм життям. Бо такі правий в усьому наш однокласник. Тож порадилися ми між собою і вирішили, що в рідній артілі наші руки потрібніші, там більше користі принесемо. І от ми — в правлінні. Вислухали нас уважно, а потім доручили діло важливе — гусей колгоспних доглядати. Полюбилася нам нова

справа. І думки тепер стали інші. Все нас непокоїло: едаже в Москві Пленум Центрального Комітету рідної партії проходить. Всі передові люди рапорти пишуть. А ми чим Батьківщину обрадуємо? Поки що нічим.

Та в боргу не залишимося. Обов'язково щось наморисне зробимо. І вирішили ми так. У нас же 1.400 одиниць тільки гусон-несучок. Хай, принаймні, по 10 яєць знесе кожна з них, і то вже буде 14 тисяч штук. А скільки-то гусенят можна вивести...

Домовилися між собою: виробимо до дня відкриття XXII з'їзду нашої партії 350 центнерів гусятини. Це й буде нашим трудовим подарунком країні.

Тепер майже в кожному колгоспі птицю розводять. От і треба, щоб за це діло молодь взялася. Тому й звертаємося ми до всіх дівчат області. Давайте будемо боротися за те, щоб виробити якомога більше цінної м'яса. Тож виходьте на змагання з нами, подруги!

Ольга ЛЕВЧЕНКО, Віра УСТЕНКО, птахарки колгоспу імені Леніна, Олександрійського району.

КОМСОМОЛЕЦЬ Григорій Кодацький четвертий рік працює на тракторі «КДП-35» в аджамській артілі ім. Леніна. Кіровоградським завершує підготовку довіреної йому техніки до весни. Григорій і в нинішньому році готує весні бойову зустріч. Нисільськогосподарський інвентар, який закріплений за ним, повністю підремонтований.

На знімку: Г. КОДАЦЬКИЙ за роботою.

Фото: І. НАЗАРТІЯ.

КЛУБ

НАУКА
ЕСТЕТИКА
ТЕХНІКА
МИСТЕЦТВО
ЛІТЕРАТУРА
СПОГАДИ

цікавих зустрічей

Хотілося б узнати подробиці історії «Наталки Полтавки», її сценічного життя.

Анатолій ЧАЛІЙ, робітник.

поемичний, «Наталка Полтавка» поклала початок новій українській драматургії, стала «праматір'ю українського народного театру».

Сценічна історія «Наталки Полтавки» настільки багата, що з неї можна скласти велику і цікаву книгу. Перегорнемо лише кілька сторінок цієї не написаної книги.

Вперше п'єсу Котляревського було поставлено в 1819 році в Полтаві, що була тоді резиденцією генерал-губернатора Малоросії. Директором Полтавського театру був сам Іван Петрович Котляревський, він брав безпосередню участь у підготовці вистав. Котляревському вдалося залучити до трупи найкращі артистичні

сцені багатьох професійних і аматорських труп. В Галиччині вона йшла в переробці на місцевий лад під назвою «Дівка на виданні». Коли при Київському університеті сто років тому виник студентський театр, аматори звернулись до цієї перлини української драматургії. В її постановці брали участь М. Старицький і М. Лисенко.

Про популярність «Наталки Полтавки» свідчить і той факт, що в сім'ї Тобілевичів добре знали пісні і цілі сцени, а мати І. Тобілевича, М. Садовського, П. Саксаганського, хоч і була неписьменна, але знала напам'ять всю п'єсу і чудово співала Наталчині пісні.

Визначну роль відіграв твір Котляревського в творчій біографії Марії Заньковецької. Наталка була її першою роллю, зіграною на сцені ніжинського аматорського гуртка. В цій ролі

ставилась у передреволюційні роки, в цій обробці пісні «Наталки» поширювались у народі.

Незважаючи на велику популярність опери, бачити її на сцені могла лише невелика частина трудового люду.

Тільки в радянській час видатний класичний твір став справжнім надбанням народу. Широкий популяризації «Наталки Полтавки» сприяли екранізація опери, зроблена в 30-х роках режисером І. П. Кавалерідзе, а також грамзапис усього твору та окремих вокальних номерів у виконанні видатних радянських співаків.

Над сценічним і музичним втіленням «Наталки Полтавки» працювали найкращі артистичні сили: М. Литвиненко-Вольгемут, І. Паторжинський, О. Петрушенко, І. Козловський, З. Гайдай, М. Гришко, П. Білинник, А. Бучма (як режисер і виконавець ролі Возного). У виконанні майстрів Київського театру опери та балету імені Т. Г. Шевченка «Наталка Полтавка» двічі (у 1936 і 1954 роках) репрезентувала мистецтво Радянської України в столиці нашої Батьківщини — Москві.

В ерізні роки Великої Вітчизняної війни театри не раз зверталися до улюбленого народного твору. В найсуворіші і місяці війни франкісти послали під Сталінград фронтову бригаду, очолену Амвросієм Бучмою, в репертуарі якої була «Наталка Полтавка». Серед матері а л і в

Державного музею театрального мистецтва УРСР є відзвіз про фронтовий спектакль «Наталки Полтавки»: «Ваше мистецтво, — писали героїчні захисники Вітчизни, — дає нам нові джерела багаторості і сили...».

Майже півтора століття живе молода, чарівна «Наталка Полтавка». Сценічна доля її підтверджує пророцтво слова Великого Кобзаря України, звернені до автора справді народного твору І. Котляревського:

Будеш, батьку, панувати,
Поки живуть люди;
Поки сонце з неба сяє,
Тебе не забудуть!

А. ДРАК, старший науковий працівник музею театрального мистецтва УРСР.

ЗАВЖДИ З ЛЮДЬМИ

— Дівча-а-ага! Микола Леонітович іде!.. Розчинились двері корівника і на вході з'явився вчитель місцевої школи Микола Міщенко. А за кілька хвилин він уже сидів у тісному колі доярок. Роздавав їм газети і журнали.

— Ось прочитаєте самі і переконаєтеся, яку вигоду дає механізоване доїння. Цікаві думки тут викладає Марія Харитонівна Савченко. Ну, це ви вдома почитайте. А зараз слухайте про інше.

І він розповів про Пленум ЦК КПРС, про події в Конго та на Кубі. А коли агітатор скінчив бесіду, довгенько ще відповідав на запитання цікавих, допитливих дівчат...

Завжди між людьми Микола Міщенко. Хоч і немало в нього справ у школі, та він встигає всюди. Як тільки закінчується трудовий день, молодий вчитель поспішає туди, де збираються юнаки й дівчата. Там, в клубі, він не гість. Допомогає організувати дозвілля молоді, керує гуртками художньої самодіяльності.

Незабаром в селі відкривається народний університет культури. Читатиме в ньому лекції і Микола Міщенко, комсомольський активіст.

с. Лозовате, Ульяновського району.

М. ШЕВЧУК.

КОРОТКО

Учасники художньої самодіяльності дев'ятої бригади колгоспу «Україна», Ново-Архангельського району, здійснили постановку драми Панаса Мирного «Лимерівна». Головні ролі у виставі виконали К. Руденко, В. Шпак, І. Бузило, М. Галушко та інші.

А. ГАШПОРЕНКО.

Колгоспники другої рілничної бригади артілі «Победа», Хмельницького району, забули, коли дивилися кінофільми. Літом клуб був зайнятий під контору, а зараз кіномеханік В. Ковальов не бажає їздити по морозу і тому всю «роботу» зосередив в с. Михайлівці, де постійно проживає. А куди дивиться завідувач районним відділом культури тов. Грицаєнко?

М. ДЕМЧЕНКО.

В. Г. БЕЛІНСЬКИЙ

про «Кобзар»
Т. Г. ШЕВЧЕНКА

РАДЯНСЬКІ люди і прогресивна громадськість всього світу готуються в березні наступного року широко відзначити 100-річчя з дня смерті грізного сина українського народу, геніального поета, художника, революціонера - демократа, борця проти царизму і кріпацтва Т. Г. Шевченка. В ці дні не можна не згадати сердечної, теплої, справді братерської уваги, якою оточували українського поета передові російські діячі, захищаючи Т. Г. Шевченка від переслідувань царизму, жандармерії, цензури.

Ось перед нами одно із численних свідчень — російський літературно-політичний журнал «Отечественные записки», том X за 1840 рік. В ньому надрукована рецензія на «Кобзар». Автором її був видатний російський революційний демократ, літературний критик і філософ В. Г. Белінський. Як відомо, саме в цей час він здійснював ідеї керівництва журналом «Отечественные записки», очолював його критико-бібліографічний відділ.

В. Г. Белінський, дуже схвально зустрів «Кобзар». Його рецензія сповнена доброзичливості до поета і дає відсіч всім тим, хто намагався докоряти Т. Г. Шевченку за те, що він пише українською мовою.

«Імя г. Шевченка, если не ошибаемся, — читаємо в рецензії, — в первый раз еще появляется в русской литературе, и нам тем приятнее было встретить его на книжках, в полной мере заслуживающей одобрения критики».

«Стихотворения г-на Шевченко, — продолжает автор, — ближе всего подходят к так называемым народным песнопениям: они так бесконечно чужды, что вы их легко примете за народные песни и легенды...»

Сто двадцать років минуло з того часу, коли з сторінок журналу «Отечественные записки» пролунав могутий голос славного і незабутнього В. Белінського на підтримку і захист талановитого українського поета Т. Шевченка. Цей голос ніколи не згас, і сьогодні, коли український народ в дружній сім'ї радянських республік з допомогою великого російського народу та інших народів СРСР успішно будує комунізм.

ОТЕЧЕСТВЕННЫЯ ЗАПИСКИ.

УЧЕНО-ЛИТЕРАТУРНЫЙ ЖУРНАЛЪ

1840

№ 116/01

АДРЕСЪ ПРАВЕДИТЕЛЯ.

ТОМЪ X.

ВЪ РЪДЪ ПЕРВОЙ ТИПОГРАФІИ.

НА ШЛЯХУ ПОРУШНИКІВ — ЧЕРВОНИЙ СВІТЛОФОР

ОДНА за одною мчать автомашини вулицями Кіровограда. Водії поспішають виконати свої завдання, їх поспішно у важливій справі. Але зрідка трапляються і такі, що сьогодні непевно почувують себе за кермом, бо вирушили з гаража у «лівий» рейс. Ось чому їм так хочеться об'їхати іншою вулицею працівника державтоінспекції. Але що це? Двоє юнаків з червоними пов'язками на руках вимагають зупинити машину.

— Ми члени комсомольського контрольного поста по використанню автотранспорту. Ваш путівний лист? Куди прямуєте?

— Іду на ринок, — відповідає розгублений водій. — Ось голова колгоспу наказав...

В розмову втручається і голова артілі імені Кірова, Знамянського району, М. М. Краснов, який прикотив з дружиною.

— Так це ж «Волга» колгоспна...

— От саме тому й не можна їздити в особистих справах. До речі, у путівному листі вказано, ніби ви на нараду приїхали. Це що, «опечатка»?

Під'їжджає ще одна машина. Та ж історія: голова колгоспу імені Сталіна, Добровеличківського району, І. Я. Оче-

наш прибув побазарювати, ще й двох незнайомих по дорозі підібрав. Директор Мар'янівського цукрорадгоспу, Маловніківського району, Л. Ф. Доморослий теж поспішає машини по бездоріжжю, бо його дружині захотілось обнов.

Цікавий діалог відбувся з пасажиром всюдихода «ТФ 71-63».

— Чому пригнали машину майже за 50 кілометрів? — поцікавились члени поста у голови колгоспу імені Калініна, Компаніївського району, т. Вернигорі і секретаря парторганізації т. Литвиненка.

— Ми приїхали у справах до артільного ларька, — була відповідь.

Фактично ж виявилось, що ларьок у той день взагалі не відкривався.

Щонеділі виходять на чергування по місту члени комсомольського поста. На нашому рахунку вже чимало затриманих порушників, по сигналах поста відповідними органами вживаються заходи. Громадськість повинна добитися того, щоб кожна машина, яка вирушила у «ліву» поїздку, зустріла на першому ж перехресті червоний світлофор.

В. КВАШНЕВСЬКИЙ, начальник комсомольського поста, інструктор Кіровоградського міського комсомолу.

Комсомолец Сергій Гниляк — громадський уповноважений по передплаті газет і журналів. В селі Іванівці, Александрівського району, завдяки умілій роботі Сергія комсомольці і молодь передплатили 50 екземплярів обласної газети «Молодий комунар».

На знімку: Сергій ГНИЛЯК.

Фото В. КОВПАКА.

ПЕРЕБУДОВА фізкультурного руху в країні, створення два роки тому Союзу спортивних товариств і організацій відкрили широкий простір для розвитку масового спорту серед населення.

В СПОРТИВНИХ ОРГАНІЗАЦІЯХ

Під керівництвом партійних і радянських організацій, при активній участі профспілок і комсомолу, широкою фізкультурною громадськістю спортивні організації області добились деяких успіхів у своїй діяльності.

Зараз на Кіровоградщині налічується близько 218 тисяч фізкультурників, що на 55 тисяч більше, ніж це було на початку 1959 року.

Тільки за минулий рік підготовлено 12 майстрів спорту СРСР. Це борці класичного стилю тт. Макаренко, Заремба, Мокляк, фехтувальник т. Яременко, гімнасти тт. Долженко, Толчинський, акробат т. Єрмаков, мотоцикліст т. Онуфрієнко, кіннотники тт. Горбенко, П'янова, а також спортсмени — представники стрілецького спорту тт. Денисенко та Олерський. А всього виконали нормативи спортивних розрядів близько двадцяти тисяч юнаків та дівчат.

Спортсмени Кіровоградщини, захищаючи честь нашої Батьківщини, торік виступали на міжнародних змаганнях. Футбольна команда «Зірка» виїжджала для проведення товари-

ЗВІТИ І ВИБОРИ

ських зустрічей з футболом в Польську Народну Республіку, майстер спорту з боксу Юрій Володін в складі збірної команди України виступав у Румунській Народній Республіці, майстер спорту кіннотник Гусельников брав участь у міжнародних змаганнях в Чехословаччині, а зараз готується в складі збірної команди Радянського Союзу з кінного спорту до поїздки в Англію.

Спортивні організації при активній участі обласної ради профспілок споряджують у місті Кіровограді Па-

тому цього року в колективах фізкультури, містах і районах повинні пройти виборчі збори та міські, районні конференції. В березні відбудуться конференції обласних фізкультурних організацій. Організаціям спортивного союзу треба подбати, щоб конференції пройшли на високому організаційному рівні.

Разом з профспілками та комсомольськими організаціями необхідно виробити практичні заходи, спрямовані на поліпшення спортивної роботи, на залучення нових мас трудящих до

занять фізичною культурою і спортом.

Потрібно, щоб підготовка і проведення конференцій сприяли завершенню організації колективів фізичної культури і особливо об'єднаних колективів у всіх містах і селах області.

На зборах і конференціях необхідно обговорити питання будівництва спортивних споруд. Кожний колектив фізкультури повинен мати свої спортивні майданчики. Велику увагу слід також приділити фізичному вихованню в школах і учбових закладах.

Нині є всі можливості для того, щоб фізична культура і спорт міцно ввійшли в побут населення.

В. ЖУЧЕНКО,
голова обласної ради Союзу спортивних товариств і організацій.

ЛІТОПИС ПІОНЕРСЬКОЇ ДВОРІЧКИ

ТАНЦЮВАЛЬНИЙ колектив Знам'янського Будинку піонерів — багаторічний гість на підприємствах міста. За хорошу роботу юні танцюристи нагороджені похвальною грамотою міському комсомолу.

К. КЛИМУШКО.

ПІОНЕРИ Олександрійської середньої школи № 1 зобов'язались зібрати за два роки 40 тонн металолому. Своє зобов'язання вони вже виконали.

Л. ОМЕЛЬЧЕНКО,
старша піонервожата.

РІК ТОМУ в Бобринецькій середній школі № 1 була створена музейна кімната В. І. Леніна. За цей час піонери виготовили макети «Ленін в Розівці», «Кабінет Леніна», «Ленін переходить через Фінську затоку». Готується макет «Штурм Зимового».

НАДІЙШЛИ цінні матеріали з Москви, Ульяновська, Праги, Лейпцига, куди бобринецькі школярі послали листи.

В. ВОЛЕНКО,
старший піонервожата.

ПІОНЕРИ Первозв'язківської середньої школи, Кіровоградського району, шрифтами добились того, щоб жодна дитина віком від 7 до 15 років не лишилась поза школою. Так, завдяки піклуванню товаришів, була повернена в школу піонерка Ніна Самойлюк із загону № 2.

Люба БОЯКО,
голова ради дружини.

КОМСОМОЛЬЦІ - ДЕЯТИКЛАСНИКИ Компаніївської середньої школи — перші друзі піонерів. Вони часто бувають в загонах, проводять роботу за складеним у загоні планом.

О. БАЛАШОВА,
старша піонервожата.

ЧИ ЗНАЄТЕ ВИ, ЩО...

...телевізійні передачі ведуться на віддалі в кілька десятків кілометрів, а фотографування Місяця з нашої космічної ракети передавалось на Землю з віддалі до 470 тисяч кілометрів! Отже, телебачення, яке обслуговувало Місячанин, було в 100 мільйонів раз чутливіше звичайного наземного телебачення? ...довжина всіх залізничних колій в Радянському Союзі до-

рівняє приблизно довжині трьох екваторів або становить одну третину віддалі від Землі до Місяця?

...людина почала вирощувати хлібні злаки ще в стародавні часи? Вчені вважають, що людина вживає зерна пшениці в страву вже понад 10 тисяч років тому? В широкому сімействі злакових культур нараховується коло 4500 видів рослин?

МОЛОДОМУ КОМУНАРУ ВІДПОВІДАЮТЬ

Секретар Бобринецького РК ЛКСМУ тов. Галаган повідомив редакцію, що факти, наведені в статті «А як ближче...», надрукованій в газеті за 16 жовтня 1960 року, підтвердились.

База і контора «Заготскот» переносяться за місто.

МІЖНАРОДНЕ ДІТСТВО

«ГІРШЕ, НІЖ ПЕРЕДРІКАЛИ НАЙБІЛЬШ ПЕСИМІСТИЧНІ ПРОРОКИ»

НА ЦЬОМУ ТИЖНІ закінчується безславне президентство Ейзенхауера. Американці підбивають невтішні підсумки його восьмирічного перебування в Білому домі. В хорі критичних виступів американської преси на цю тему домінують біль і роздратування. Мабуть, найточнішу оцінку діяльності уряду Ейзенхауера дала «Вашингтон пост», назвавши її періодом «невиконаних обіцянок і упущених можливостей».

Замість обіцяної мирної політики уряд Ейзенхауера здійснював «політику балансування на грані війни». Потворені дітища цієї злочинної політики — агресивні блоки, військові бази на чужій території, відроджений з праху німецький милітаризм і, в кінцевому підсумку, напружена обстановка в світі, що таїть в собі небезпеку нової винищувальної війни.

Політика підготовки до війни ненависна народам, тому дії уряду Ейзенхауера викликали загальний осуд і серйозно підірвали міжнародний престиж Сполучених Штатів. «Ніхто не може з гордістю вказати на нашу діла», — заявив голова американської палати представників Морган. «Американська зовнішня

політика, — вторить слідом за Морганом «Нью-Йорк геральд трибюн», — зазнала ряду найгірших невдач протягом 1960 року — року літака «У-2» і провалу наради на найвищому рівні».

Не виконав своїх обіцянок уряд Ейзенхауера і щодо «розквіту американської економіки». Країна переживає нині третій за останні сім років промисловий спад. В США вже налічується близько 5 мільйонів безробітних. «Наше становище, — заявив цими днями член американського конгресу Даніель Флад, — значно гірше, ніж пророкували найбільш песимістичні пророки».

Уряд Ейзенхауера перед тим, як піти з Білого дому не вжив ніяких заходів для поліпшення становища трудящих. Проект бюджету на 1961—62 фінансовий рік, надісланий Ейзенхауером конгресові, передбачає нове збільшення витрат на військові цілі.

Американський народ сподівається, що уряд Кеннеді, який приступає до виконання обов'язків 20 січня, врахує гіркі уроки своїх попередників й обере реалістичний і розумний курс політики.

РІШУЧА ВІДСІЧ АГРЕСОРАМ

Перед тим, як піти з політичної арени, уряд Ейзенхауера доклав великих зусиль для розпалювання вогнищ військової небезпеки

(Огляд повідомлень ТАРС)

на Кубі, в Конго і Лаосі. Але агресивні дії імперіалістів зустрічають рішучий осуд народів. У відповідь на американські плани воєнної інтервенції проти Куби все прогресивне людство заявляє про свою солідарність з героїчним кубинським народом. Серйозне попередження агресорові зробили соціалістичні країни. Народи Латинської Америки виявили готовність стати на захист Куби із зброєю в руках.

Керівники профспілкових і робітничих організацій Латинської Америки, що прибули в Гавану на святкування другий роковин кубинської революції, опублікували заяву, в якій говориться: «Кубинська революція користується визнанням і твердою підтримкою робітників і селян Латинської Америки. Справа кубинської революції є нашою власною справою, справою всієї Латинської Америки в її боротьбі за соціально-економічне визволення».

Події останнього тижня в Конго свідчать про посилення боротьби конголезького народу проти імперіалістів та їх підручних на зразок Мобуту і Чомбе. У військовому таборі Тівалі сталося повстання серед мобутівських солдатів. Прихильникам законного уряду вдалося на кілька годин звільнити Патріса Лумумбу. Повстання вибухнуло під впливом переюг, здобутих цими днями армією законного уряду в провінції Ківу і Північній Катанзі.

Бельгія в дії загального страйку. Студенти Брюсселя сидять на бруцях: вони зупинили вуличний рух.

Фото БЕЛЬГА.

Фотохроніка ТАРС.

В Лаосі патріотичні загони Патет-Лао і урядові війська під командуванням капітана Коунг Ле завдають поразок проамериканській кліці Носавана. В рядах заколотників почалась паника. Вони готують до евакуації столицю В'єт'ян, до якої наближаються війська патріотів. Успіхи патріотичних сил штовхають американських імперіалістів на нові злочини проти лаоського народу. Передані заколотним військам американські літаки зробили цими днями кілька повітряних нальотів на урядові війська, застосували проти них ракетну зброю. Наш уряд у своєму поданні урядові США кваліфікував ці дії США як грубе порушення Женевських угод 1954 року по Індокитаю. Уряд СРСР висловив надію, що США припинять воєнну допомогу заколотникам і погодяться на скликання наради ряду держав у питанні про мирне врегулювання становища в Лаосі.

МОЛОДЬ МУЖНІЄ В БОРОТБІ

Молодь веде активну бо-

ротьбу проти капіталістичного гноблення, за демократію, мир і соціальний прогрес.

Цілий місяць триває страйкова боротьба трудящих Бельгії. Щоб покласти край страйку, уряд застосує війська і жандармерію. У масових демонстраціях і вуличних боях з карателями беруть активну участь робітничча молодь і студентство Бельгії. Разом зі своїми батьками і старшими братами вони вимагають відставки уряду Ейзенхауера, розпуску парламенту і проведення нових парламентських виборів.

Молодь Латинської Америки рішуче висловлює свою солідарність з народом Куби. Аргентинська «Громадянсько-радикальна спілка молоді» осудила підступи американського імперіалізму і місцевої реакції. Аргентинська молодь, говориться в опублікованому Спілкою комюніке, приєднується до лозунгу кубинців: «Батьківщина або смерть!». «Куба також і наша батьківщина!». «Ми готові поїхати на Кубу і, як-

що буде потрібна, віддати своє життя, захищаючи велику справу Куби», — запевняють у своїй відозві чілійські студенти з створеного недавно «Легіону прихильників Фіделя Кастро».

Питання спільної боротьби проти агресивних планів західнонімецьких милітаристів, за міцний мир і краще майбутнє були в центрі уваги міжнародної зустрічі молоді Польщі, Чехословаччини і НДР в Плауені (НДР). Представники молодого покоління цих країн схвалили пропозицію Міжнародного комітету в'язнів концтабору Дахау про проведення 6—7 травня в Дахау зустрічі молоді європейських країн, а також рішення міжнародного студентського семінару про оголошення 8 травня — дня закінчення другої світової війни «Днем боротьби студентів усіх країн проти імперіалізму».

Л. СТЕПАНОВ.
(ТАРС)

Редантор П. МАРЧЕНКО.